

Juges (Choftim)

Chapitre 20

20,1

וַיֵּצְאוּ כָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְתִקְהָל הַעֲדָה כְּאַישׁ אֶחָד לִמְדֹן וְעַד בָּאָר
שְׁבֻעָה וְאֶרֶץ הַגָּלְעָד אֶל יְהוָה הַמִּצְפָּה.

20,2

וַיַּחֲזִיכּוּ פָנֹת כָל הַעַם כָל שָׁבֵט יִשְׂרָאֵל בְּקֹבֵל עִם הָאֱלֹהִים
אֶרְבַּע מֵאוֹת אֶלָף אֲישׁ בְּגָלִיל שְׁלֹף פָּרָב. {פ}

20,3

וַיִּשְׁמַעְוּ בְנֵי בְנִימָן כִּי עֹלָו בְנֵי יִשְׂרָאֵל הַמִּצְפָּה וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
דָּבָר אֵיכָה נָהִיָּת הַבְּרִעָה הַזֹּאת.

20,4

וַיֹּעַן הָאִישׁ הַלְוִי אֲישׁ הַאֲשֶׁר הַגְּרָאָה וַיֹּאמֶר: הַגְּבֻעָה אֲשֶׁר
לְבְנִימָן בָּאֶתְתִּי אֲנִי וְפִילְגָּשִׁי לָלוֹן.

20,5

וַיַּקְרְמוּ עַלְיוֹ בְּעַלְיוֹ הַגְּבֻעָה וַיִּסְבּוּ עַלְיוֹ אֶת הַבַּיִת לִילָה אָוֹתִי דָמוֹ
לְהַרְגֵּז וְאֶת פִילְגָשִׁי עַפּוֹ וְתִמְתָּת.

20,6

וַיַּאֲחַז בְּפִילְגָשִׁי וְאַנְתְּחָבָה וְאַשְׁלַחָה בְּכָל שְׂדָה נְחִילָה יִשְׂרָאֵל: כִּי
עָשָׂו זָמָה וְנִבְלָה בְּיִשְׂרָאֵל.

20,7

הַנֶּה כָּלְכָם בְנֵי יִשְׂרָאֵל קָבוּ לְכֶם דָבָר וְעֵצָה הַלֵּם.

20,8

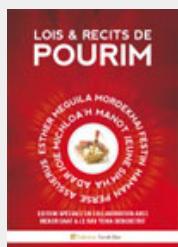
וַיַּקְרְמוּ כָל הַעַם כְּאַישׁ אֶחָד לִאמֶר: לֹא נִלְרְאַשׁ לְאַהֲלָו וְלֹא נִסְרֵר
אֲישׁ לְבִיתָו.

20,9

וְעַתָּה זֶה בְּדָבָר אֲשֶׁר נִעֶשֶׂה לְגַבְעָה: עַלְיָה בְּגַזְבָּל.

Lois & Récits de POURIM

Comprendre le sens et appliquer les lois de la joyeuse fête de Pourim. L'histoire détaillée de la Mégila d'Esther, réflexions sur la vraie joie..."

20,10

ולקחו עשרה אנשים למאה לכל שבט ישראלי ומאה לאלף ואלף לרבה לקחת צדה לעם לעשות להם גבע בנימן בכל הנגביה אשר עשה בישראל.

20,11

ויאסף כל איש ישראלי אל העיר איש אחד חבריהם. {פ}

20,12

וישלחו שבט ישראלי אנשים בכל שבט בנימן לאמר: מה ברעה ה זאת אשר נהיתה בכם.

20,13

ועתה תנו את האנשים בני בליעל אשר בגבעה ונמייתם ונבעה רעה מישראל ולא ابو (בני) בנימן לשמע בקהל אחיהם בני ישראל.

20,14

ויאספו בני בנימן מן הערים בגבעה לצאת למלטה עם בני ישראל.

20,15

ויתפקדו בני בנימן ביום והוא מתקדים עשרים וששה אלף איש שלף פרב לבד מישבי בגבעה התפקדו שבע מאות איש בחור.

20,16

מכל פעם בזאת שבע מאות איש בחור אטריד ימינו: כל זה קלע באון אל פשערה ולא יסיטה. {פ}

20,17

וישר ישראל התפקדו לבד מבנימן ארבע מאות אלף איש שלף פרב: כל זה איש מלטה.

20,18

ויקמו ויעלו בית אל וישאלו באליהם ייאמרו בני ישראל מיעלה לנו בתחילת למלטה עם בני בנימן ייאמר ירוה יהודה בתחילת.

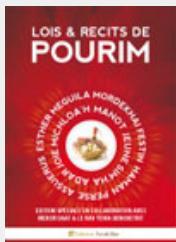
20,19

ויקומו בני ישראל בבר ויפנו על בגעה.

20,20

Lois & Récits de POURIM

Comprendre le sens et appliquer les lois de la joyeuse fête de Pourim. L'histoire détaillée de la Mégila d'Esther, réflexions sur la vraie joie..."

ויצא איש ישראאל למלטמה עם בניו יערכו אפם איש ישראאל מלטמה אל הגבעה.

20,21

ויצאו בני בנימן מן הגבעה וישחותו בישראאל ביום פרהו שנים עשרים אלף איש ארצה.

20,22

ויתחזק בעם איש ישראאל יוספו לעזר מלטמה במקום אשר ערכו שם ביום הראשון.

20,23

ויעלו בני ישראאל ויבנו לפניו ירוה עד פערב וישאלו בירוה לאמר האוסף לגשת למלטמה עם בני בנימן אחיתויאמר ירוה עלינו. {פ}

20,24

ויקרבו בני ישראאל אל בני בנימן ביום השני.

20,25

ויצא בנימן לקראתם מן הגבעה ביום השני וישחותו בני ישראאל עוד שמנת עשר אלף איש ארצה: כל אלה שלפי סרב.

20,26

ויעלו כל בני ישראאל וכל בעם ציבאו בית אל ויבנו וישבו שם לפניו ירוה יצומו ביום פרהו עד פערב ויעלו עלות ושלמים לפניו ירוה.

20,27

וישאלו בני ישראאל בירוה ושם ארון ברית אלהים בימים בהםם.

20,28

ויפגש בון אלעזר בון אבון עמד לפניו בימים בהם לאמר האוסף עוד לצאת למלטמה עם בני בנימן אחיתויאמר ירוה עלינו כי מכר אתנו בידך.

20,29

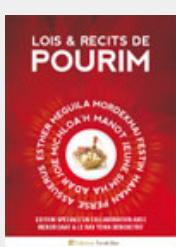
וישם ישראאל ארבים אל הגבעה סביב. {פ}

20,30

ויעלו בני ישראאל אל בני בנימן ביום השלישי יערכו אל הגבעה

Lois & Récits de POURIM

Comprendre le sens et appliquer les lois de la joyeuse fête de Purim. L'histoire détaillée de la Mégoula d'Esther, réflexions sur la vraie joie..."

כפָעַם בְּפָעַם.

20,31

וַיֵּצְאוּ בְנֵי בְנִימָן לְקַבָּאת פָּעַם בְּגַתְקָנוּ מִן הָעִיר וַיַּחֲלֹלוּ לְפָכוֹת מִבְּעָם סְלָלִים כְּפָעַם בְּפָעַם בְּמַסְלֹות אֲשֶׁר אָמַת עַלְהָ בֵּית אֶלְעָמָת גְּבֻעָתָה בְּשִׁזָּה כְּשַׁלְשִׁים אִישׁ בְּיַשְׁרָאֵל.

20,32

וַיֹּאמְרוּ בְנֵי בְנִימָן נָכְפִים הֵם לִפְנֵינוּ כְּבָר אַשְׁנָה וְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ בְּנֵוֹסָה וְגַתְקָנוּהוּ מִן הָעִיר אֶל בְּמַסְלֹות.

20,33

וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל קָטוּ מִמְקֹמוֹ וַיַּעֲרֹכוּ בְּבָעֵל תְּמָר וְאַרְבָּה יִשְׂרָאֵל מִגִּימָן מִמְקֹמוֹ מִמּוּעָרָה גְּבֻעָה.

20,34

וַיָּבֹאוּ מִתְגָּד לְגַבְעָה עַשְׁרַת אַלְפִים אִישׁ בְּחֹור מִכְלִי יִשְׂרָאֵל וְהַמְּלָקָמָה כְּבָדָה וְהֵם לֹא יְדֻעּוּ כִּי נְגַעַת עַלְיָהָם בְּגַבְעָה. {פ}

20,35

וַיָּגֹף יְרֹוחָ אֶת בְּנִימָן לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּשְׁחִיתּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּבְנִימָן בַּיּוֹם הַהוּא עַשְׁרִים וּשָׁמֶשֶׁה אֶלָּף וּמֵאָה אִישׁ: כָּל אֶלְהָ שְׁלִף סְרָב.

20,36

וַיַּרְאָו בְנֵי בְנִימָן כִּי נִכְפּוּ וַיַּתְּנוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל מִקּוֹם לְבְנִימָן כִּי בְּטָחוֹ אֶל קָאָרְבָּה אֲשֶׁר שְׁמוֹ אֶל בְּגַבְעָה.

20,37

וּבָאָרְבָּה הַחִישׁוּ וַיַּפְשְׁטוּ אֶל בְּגַבְעָה וַיְמִשְׁרְגִּנּוּ בָאָרְבָּה תַּרְגִּנּוּ אֶת כָּל הָעִיר לְפִי סְרָב.

20,38

וּבְמַוְעֵד הָיָה לְאִישׁ יִשְׂרָאֵל עִם קָאָרְבָּה הַכְּבָב לְהַעֲלוֹתָם מִשְׁאָת הַעֲשָׂוָה מִן הָעִיר.

20,39

וַיַּקְפֵּר אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּמַלְקָמָה וְבְנִימָן הַחַל לְפָכוֹת סְלָלִים בְּאִישׁ יִשְׂרָאֵל כְּשַׁלְשִׁים אִישׁ כִּי אָמְרוּ אָנָּן נְגֹזָף נְגֹזָף הוּא לִפְנֵינוּ כְּמַלְקָמָה בְּרָאָשָׁנָה.

20,40

Lois & Récits de POURIM

Comprendre le sens et appliquer les lois de la joyeuse fête de Pourim. L'histoire détaillée de la Mégila d'Esther, réflexions sur la vraie joie..."

וְהַמְשָׁאָת הַחִלָּה לְעֹלּוֹת מִן הַעִיר עַמּוֹד עַשְׂוִתִּפְן בְּנִימָן אֲשֶׁר
וְהַגָּה עַלְהָ כְּלִיל הַעִיר בְּשִׁמְיָה.

20,41

וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּפָנֵי יְהָהָל אִישׁ בְּנִימָן: כִּי רָאָה כִּי תְּגַעַתְּ עַלְיָה
כְּרֻעָה.

20,42

וַיַּפְנוּ לִפְנֵי אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל זָרְנוּ בְּמַדְבֵּר וּבְמַלְטָמָה הַדְּבִיקָתָהוּ
וְאֲשֶׁר מִמְּעָרִים מִשְׁחִיתִים אֲוֹתָן בְּתוֹכוּ.

20,43

כִּתְרָה אֶת בְּנִימָן הַרְדִּיפָהוּ מִפְוָתָה הַדְּרִיכָהוּ עַד נְכָח בְּגַבְעָה
מִמְּזָרָח שְׁמֶשׁ.

20,44

וַיַּפְלוּ מִבְּנִימָן שְׁמַנָּה עָשָׂר אֶלְף אִישׁ: אֶת כָּל אֵלָה אֲנָשֵׁי פְּנֵיל.

20,45

וַיַּפְנוּ תְּגִינְטוּ בְּמַדְבֵּר אֶל סְלָעַ בְּרַמּוֹן וַיַּעַלְלוּוּ בְּמַסְלוֹת חַמְשָׁת
אֶלְפִים אִישׁ תִּידְבִּיקוּ אֲשֶׁרְיוּ עַד גְּדֻעָם וַיַּפְנוּ מִפְנֵוּ אֶלְפִים אִישׁ.

20,46

וַיְהִי כָּל הַנְּפָלִים מִבְּנִימָן עָשָׂרִים וּחַמְשָׁה אֶלְף אִישׁ שְׁלֵף שְׁרֵב
בַּיּוֹם הַהוּא: אֶת כָּל אֵלָה אֲנָשֵׁי פְּנֵיל.

20,47

וַיַּפְנוּ תְּגִינְטוּ בְּמַדְבֵּר אֶל סְלָעַ בְּרַמּוֹן נִשְׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ יִשְׁבּוּ בְּסְלָעַ
רַמּוֹן אֶרְבָּעָה חֲדָשִׁים.

20,48

וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל שָׁבּוּ אֶל בְּנֵי בְּנִימָן וַיַּפְוּם לִפְיֵי שְׁרֵב מִעִיר מִתְּמָם עַד
בְּהַמָּה עַד כָּל הַגְּמָצָא גַּם כָּל הַעֲרִים פַּנְמָצָאות שְׁלֵחוּ בְּאַשׁ.
}

20,1

Tous les Israélites se mirent en mouvement, depuis Dan jusqu'à Bersabée et le pays de Galaad, et se rendirent ensemble, comme un seul homme, devant l'Éternel, à Miçpa.

20,2

Toutes les sommités du peuple, de toutes les tribus d'Israël, assistèrent à cette assemblée du peuple de Dieu,

Lois & Récits de POURIM

Comprendre le sens et appliquer les lois de la joyeuse fête de Pourim. L'histoire détaillée de la Mégoula d'Esther, réflexions sur la vraie joie..."

composée de quatre cent mille hommes de pied, sachant tirer l'épée.

20,3

Les Benjamites furent informés que les enfants d'Israël étaient montés à Miçpa. Les enfants d'Israël dirent: "Expliquez-nous comment est arrivée cette chose odieuse!"

20,4

Alors le lévite, celui dont la femme avait été assassinée, prit la parole et dit: "J'étais venu à Ghibea-en-Benjamin, avec ma concubine, pour y passer la nuit.

20,5

Et les habitants de Ghibea se sont levés contre moi, et ont cerné de nuit la maison où j'étais; ils avaient le projet de me tuer, et ils ont abusé de ma concubine au point qu'elle en est morte.

20,6

Alors j'ai pris son corps, l'ai coupé en morceaux et l'ai envoyé dans toute la campagne du territoire d'Israël; car ils avaient commis un acte honteux et criminel en Israël.

20,7

Vous voici, tous, enfants d'Israël; avisez ici même et prenez un parti!"

20,8

Tout le peuple se leva comme un seul homme en disant: "Aucun d'entre nous ne rentrera dans sa tente, ni ne se retirera dans sa maison!"

20,9

Et maintenant, voici comment nous agirons contre Ghibea: nous procéderons par un tirage au sort,

20,10

et prendrons ainsi, dans toutes les tribus d'Israël, dix hommes sur cent, cent sur mille, mille sur dix mille, qui seront chargés des subsistances du peuple, tandis que celui-ci marchera sur Ghibea-en-Benjamin, pour châtier l'infamie qu'il a commise en Israël."

20,11

Et tous les hommes d'Israël marchèrent ensemble contre la ville, unis comme un seul homme.

20,12

Les tribus d'Israël envoyèrent d'abord des hommes dans toutes les familles de Benjamin, pour leur dire: "Qu'est-ce que ce méfait qui s'est commis chez vous?

20,13

Maintenant livrez-nous ces hommes indignes qui sont à Ghibea, pour que nous les mettions à mort et fassions disparaître le mal du sein d'Israël." Mais les enfants de Benjamin ne voulurent pas céder à la voix des Israélites leurs frères,

20,14

et ils se rendirent en masse des autres villes à Ghibea, pour engager la lutte avec les enfants d'Israël.

20,15

Les Benjamites de ces villes, s'étant comptés, formaient alors un total de vingt-six mille hommes tirant l'épée, outre les habitants de Ghibea, qui fournirent au dénombrement sept cents hommes d'élite:

20,16

élite de toute cette armée, ces sept cents hommes étaient gauchers, et, avec la pierre de leurs frondes, visaient un cheveu sans le manquer.

20,17

De leur côté, les Israélites, moins Benjamin, s'étant dénombrés, comptaient quatre cent mille hommes sachant manier l'épée, tous hommes de guerre.

20,18

Ceux-ci montèrent à Béthel pour consulter le Seigneur en ces termes: "Lequel de nous doit marcher le premier au combat contre les Benjamites?" L'Éternel répondit: "Juda sera le premier."

20,19

Les Israélites se mirent en marche le lendemain matin, et dressèrent leur camp devant Ghibea.

20,20

Puis ils s'avancèrent pour livrer bataille aux Benjamites, et engagèrent la lutte avec eux sous les murs de Ghibea.

20,21

Mais les Benjamites se jetèrent hors de Ghibea et firent ce jour-là mordre la poussière à vingt-deux mille hommes d'Israël.

20,22

L'armée israélite, sans perdre courage, se rangea de nouveau en bataille au même lieu que le premier jour.

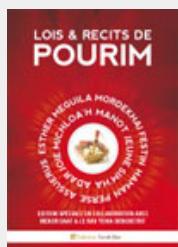
20,23

Et les Israélites montèrent pleurer devant le Seigneur jusqu'au soir et le consultèrent en disant: "Dois-je engager

Lois & Récits de POURIM

Comprendre le sens et appliquer les lois de la joyeuse fête de Pourim. L'histoire détaillée de la Mégila d'Esther, réflexions sur la vraie joie"..."

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions

une seconde bataille avec Benjamin mon frère?" A quoi le Seigneur répondit: "Marchez contre lui."

20,24

Les enfants d'Israël s'avancèrent donc une seconde fois contre ceux de Benjamin.

20,25

Et ceux-ci, ayant fait de Ghibea une nouvelle sortie contre eux, ce second jour, couchèrent encore dans la poussière dix-huit mille hommes d'Israël, tous habiles à manier l'épée.

20,26

Alors tous les Israélites et toute la population montèrent à Béthel et restèrent là, devant l'Eternel, se lamentant et jeûnant toute la journée jusqu'au soir, et ils offrirent des holocaustes et des rémunératoires à l'Eternel;

20,27

et les Israélites consultèrent l'Eternel (car l'arche d'alliance du Seigneur était là à cette époque,

20,28

et Phinéas, fils d'Eléazar fils d'Aaron, fonctionnait devant lui en ce même temps), et ils dirent: "Dois-je encore aller en guerre contre mon frère Benjamin, ou cesser les hostilités?" Et l'Eternel répondit: "Marchez! car demain je le mettrai en votre puissance."

20,29

Alors les Israélites dressèrent des embuscades tout autour de Ghibea,

20,30

marchèrent une troisième fois contre les Benjamites, et s'avancèrent en bon ordre contre Ghibea, comme précédemment.

20,31

Les Benjamites firent une sortie contre eux, ce qui les éloigna de la ville, et ils commencèrent à leur infliger des pertes comme précédemment, faisant périr sur les routes de la campagne, dont l'une conduit à Béthel, l'autre à Ghibea, environ trente hommes d'Israël.

20,32

Les enfants de Benjamin se dirent: "Les voilà battus par nous comme auparavant!" Mais les enfants d'Israël s'étaient dit: "Nous allons fuir, pour les attirer hors de la ville sur les routes."

20,33

Le gros de l'armée d'Israël quitta donc sa position et alla se ranger à Baal-Tamar, tandis que les Israélites embusqués débouchaient de leur poste, de la prairie de Ghibea.

20,34

Dix mille hommes, des meilleurs guerriers d'Israël, arrivèrent ainsi à l'opposite de Ghibea, et l'attaque fut terrible; mais les Benjamites ne se doutaient pas du désastre qui les atteignait.

20,35

Le Seigneur fit succomber Benjamin sous les armes d'Israël, et les Israélites, ce jour-là, tuèrent à Benjamin vingt-cinq mille cent hommes, tous experts à l'épée.

20,36

Les Benjamites avaient donc jugé leurs ennemis battus; mais ceux-ci leur avaient cédé le terrain, parce qu'ils comptaient sur l'embuscade qu'ils avaient postée près de Ghibea.

20,37

De fait, les hommes embusqués fondirent prestement sur Ghibea, se répandirent par la ville et passèrent tout au fil de l'épée.

20,38

Les hommes d'Israël étaient convenus d'un signal avec ceux de l'embuscade: celle-ci devait faire monter de la ville une masse épaisse de fumée.

20,39

Donc, le combat engagé, les Israélites tournèrent le dos, et Benjamin commença à leur tuer du monde, environ trente hommes, persuadé qu'il les battrait comme au combat précédent.

20,40

En ce moment, la fumée commença à s'élever de la ville en colonne épaisse; et Benjamin, en se retournant, vit toute la ville se dissiper en fumée dans les airs.

20,41

Et les hommes d'Israël firent volte-face, et ceux de Benjamin furent éperdus, voyant leur désastre imminent.

20,42

Et ils s'enfuirent devant ceux d'Israël dans la direction du désert, mais l'attaque les y suivit, tandis que ceux des villes les exterminaient à l'intérieur.

20,43

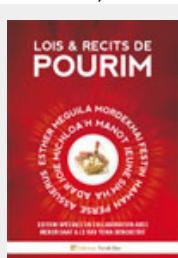
On cerna Benjamin, on le poursuivit à outrance, on l'écrasa à chaque halte, jusqu'à l'opposite de Ghibea à l'orient.

20,44

Lois & Récits de POURIM

Comprendre le sens et appliquer les lois de la joyeuse fête de Pourim. L'histoire détaillée de la Mégila d'Esther, réflexions sur la vraie joie"..."

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions

Il périt ainsi de Benjamin dix-huit mille hommes, tous braves guerriers.

20,45

Les autres s'enfuirent au désert, vers la Roche de Rimmon; on les écharpa sur les routes, au nombre de cinq mille hommes, et continuant la poursuite jusqu'à Ghideôm, on en tua encore deux mille.

20,46

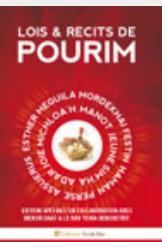
Le total des pertes de Benjamin, en cette occurrence, fut donc de vingt-cinq mille hommes, tous braves guerriers.

20,47

Six cents hommes purent s'enfuir au désert, vers la Roche de Rimmon, où ils demeurèrent quatre mois.

20,48

De leur côté, les Israélites, se retournant contre la tribu de Benjamin, y passèrent au fil de l'épée la population entière des villes jusqu'au bétail, tout ce qu'ils rencontrèrent; et toutes les villes qui s'y trouvaient, ils les livrèrent aux flammes.

Lois & Récits de POURIM

Comprendre le sens et appliquer les lois de la joyeuse fête de Pourim. L'histoire détaillée de la Mégoula d'Esther, réflexions sur la vraie joie"..."

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions